

НОВИНИ ВІД ЮСТИЦІЇ

№21 (54)

Газета Головного управління юстиції у Чернівецькій області та Чернівецької обласної організації Союзу юристів України

13 листопада 2014 року

Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалася за державним замовленням

Відповідно до п.4 Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 1996 р. № 992, керівники вищих навчальних закладів після зарахування осіб на навчання за державним замовленням укладають з ними угоду.

За рік до закінчення навчання міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Рада міністрів АР Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації, державні організації та установи, уповноважені Кабінетом Міністрів України, укладають контракти з виконавцями державного замовлення відповідно до кількості замовлених місць, подають міністерствам та центральним органам виконавчої влади, що мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади, які виконують державне замовлення, перелік місць працевлаштування та умов, які вони зобов'язуються створити випускнику (забезпечення житлом, розмір заробітної плати, інші соціальні гарантії). Замовники несуть відповідальність за достовірність поданої

інформації про потребу у фахівця.

Згідно з угодою, випускник зобов'язаний глибоко оволодіти всіма видами професійної діяльності, передбаченими відповідною кваліфікаційною характеристикою, та відпрацювати у замовника не менше 3-х років, а вищий навчальний заклад – забезпечити відповідні якість та рівень підготовки фахівця з вищою освітою.

Замовники можуть за рахунок своїх коштів надавати студентам матеріальну допомогу, а також встановлювати доплати до державної стипендії, визначеної для відповідної спеціальності, курсу, навчального закладу. Граничні розміри зазначених виплат не обмежуються.

Випускники, які уклали угоду з вищим навчальним закла-

дом після зарахування на навчання, повинні відпрацювати за місцем призначення не менше 3-х років. Особи, зараховані до вищих навчальних закладів на цільові місця, відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 21 липня 1992 р. N 408 «Про пільги для сільської молоді при прийомі до вищих навчальних закладів, удосконалення системи перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів», після закінчення вищого навчального закладу направляються на роботу на підприємства, до організацій сільського, лісового, водного господарства, переробних галузей агропромислового комплексу, закладів соціальної сфери села і зобов'язані відпрацювати за призначенням не менше 3-х років.

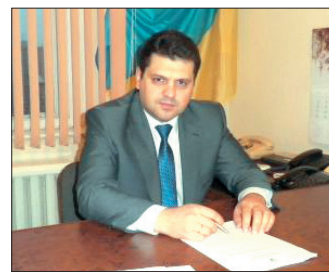
Розірвання випускником угоди допускається за таких поважних причин: • встановлення інвалідності 1 або 2 групи, внаслідок чого випускник не може виїхати на роботу за призначенням; • встановлення інвалідності 1 або 2 групи у дружини/чоловіка випускника, одного з батьків або осіб, які їх заміняють, випускника; • якщо випускник – вагітна жінка, мати або батько, які мають дитину у віці до 3-х років, або дитину, яка, згідно з медичним висновком, потребує догляду (до досягнення нею 6-річного віку) або одинока мати чи батько, які мають дитину до 14 років або дитину-інваліда;

• проходження чоловіком (дружиною) служби за контрактом у Збройних Силах, Держприкордонслужбі, Службі безпеки, Службі зовнішньої розвідки, Національній гвардії, Держ-

спецтрансслужбі, Держспецзв'язку, на посадах рядового і начальницького складу у правоохоронних органах, органах і підрозділах цивільного захисту поза місцем розташування замовника; • вступу до вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації для випускників вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації.

Розірвання угоди за ініціативою замовника допускається в разі: • неможливості надання випускникові роботи за спеціальністю згідно з медичним висновком (якщо медичний огляд для прийняття на роботу відповідно до законодавства є обов'язковим) або висновком медико-соціальної (експертної) комісії; • банкрутства замовника.

Випускник, призваний на строкову військову службу до ЗСУ, після її закінчення зобов'язаний прибути на роботу за призначенням. Перебування у Збройних Силах зараховується в передбачений угодою термін роботи за призначенням. Це стосується також випускників, які проходять альтернативну (невійськову) службу.

В'ячеслав ХОХУЛЯК, начальник Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Про Закон України «Про очищення влади»

16 жовтня 2014 року набув чинності ЗУ «Про очищення влади» від 16.09.2014 № 1682.

Очищення влади (люстрація) – це встановлена цим Законом або рішенням суду заборона окремим фізичним особам обіймати певні посади/перебувати на службі, крім виборних посад, в органах державної влади та органах місцевого самоврядування.

Посадові особи, що підлягають люстрації. У ч.3 ст.1 Закону передбачено, що протягом 10 років від дня набрання чинності цим Законом посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація), не можуть обіймати особи, зазначені у ч.ч. 1,2,4,8 ст. 3 цього Закону. Заборони застосовуються до осіб, які обіймали сукупно не менше 1 року перераховані в ній посади у період від 25 лютого 2010 року до 22 лютого 2014 року. Ч.2 ст.3 запроваджує заборону для осіб, які обіймали посади у період від 21 листопада 2013 року до 22 лютого 2014 року та не були звільнені в цей

період з відповідної посади за власним бажанням.

Ч.4 ст.3 передбачає, що заборона застосовується до осіб, які • були обрані і працювали на керівних посадах Комуністичної партії Радянського Союзу, Комуністичної партії України, Комуністичної партії іншої союзної республіки колишнього СРСР, починаючи з посади секретаря райкому й вище; • були обрані і працювали на керівних посадах починаючи з посади секретаря ЦК ЛКСМУ і вище; • були штатними працівниками чи негласними агентами КДБ СРСР, КДБ УРСР, КДБ інших союзних республік колишнього

СРСР, Головного розвідувального управління МО СРСР, закінчили вищі навчальні заклади КДБ СРСР (крім технічних спеціальностей).

Ч.8 ст.3 передбачає застосування заборон до осіб, перевірка стосовно яких встановила • недостовірність відомостей про наявність майна (майнових прав), зазначених у поданих ними за попередній рік деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, складених за формою, встановленою ЗУ «Про засади запобігання і протидії корупції», та/або • невідповідність вартості майна (майнових прав), зазначеного в їхніх деклараціях і набутого за час перебування на посадах, визначених п.п.1-10 ч.1 ст.2 цього Закону, доходами, отриманими із законних джерел.

Ч.3 ст.1 Закону передбачено також, що протягом 10 років від дня на-

брання чинності цим Законом посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація), не можуть обіймати особи, які не подали у строк, визначений цим Законом, заяви, передбачені ч.1 ст.4 цього Закону.

Порядок проведення люстрації. Особи, які перебувають на посадах, визначених у п.п.1-10 ч.1 ст.2 цього Закону – поряд з іншими, до них віднесено • посадових та службових осіб, крім виборних посад, органів державної влади та місцевого самоврядування; • військових посадових осіб Збройних сил України та інших, утворених відповідно до законів, військових формувань, крім військовослужбовців строкової військової служби та військовослужбовців служби за призовом під

НОВИНИ

Президент України Петро Порошенко підписав Закон про протидію легалізації доходів. Президент України Петро Порошенко підписав ЗУ «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення». Закон №1702-VII визначає правовий механізм протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та розповсюдження зброї масового знищення.

Внесені зміни до порядку реєстрації бізнесу. 30 жовтня 2014 набрав чинності ЗУ від 15 квітня 2014 року № 1206 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення порядку відкриття бізнесу», яким, зокрема: • скасований реєстраційний збір за проведення держреєстрації юрособи та фізособи-підприємця; • встановлено, що реєстраційний збір справляється лише за проведення держреєстрації змін, які вносяться до установчих документів юрособи (три неоподатковувані мінімуми доходів громадян – 51 грн.), та за проведення держреєстрації змін імені або місця проживання фізособи-підприємця (один неоподатковуваний мінімум доходів громадян – 17 грн.); • визначено, що реєстраційний збір за проведення держреєстрації змін, які вносяться до установчих документів благодійних організацій, не справляється; • розширений перелік документів, які підтверджують внесення реєстраційного збору: до нього включено копію квитанції з платіжного терміналу; • скасоване обов'язкове використання юрособами приватного права печаток в більшості сфер господарської діяльності; • включено до переліку відомостей з Єдиного держреєстру юросіб та фізосіб-підприємців, доступних на веб-сайтах Державної реєстраційної служби України (<http://www.drsgov.gov.ua>) та державного підприємства «Інформаційно-ресурсний центр» (<http://irc.gov.ua/ua/Poshuk-v-YeDR.html>), дату відкриття виконавчого провадження щодо юрособи чи фізособи-підприємця (для незавершених виконавчих проваджень) та місце проживання фізособи-підприємця. Доступ до цих відомостей буде безкоштовний; • здійснення держреєстрації юросіб та фізосіб-підприємців шляхом подання електронних документів без обов'язкового використання електронного цифрового підпису.

Мін'юст України врегулював процедуру обмеження права виїзду з України.

Засвідчена судом копія судового рішення про тимчасове обмеження особи у праві виїзду за межі України направляється держвиконавцем не пізніше наступного робочого дня після її надходження до нього для виконання на поштову адресу Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України.

Наказом Мін'юсту від 23 жовтня 2014 року №1773/5 передбачена інша редакція п. 11.3, 11.4 Інструкції з організації примусового виконання рішень. Зокрема, що тимчасове обмеження у праві виїзду особи за межі України знімається у разі винесення державним виконавцем постанови про: • повернення виконавчого документа до суду або іншого органу/посадові особи, який/яка його видав/видала, на підставі ч. 1 ст. 48 Закону; • закінчення виконавчого провадження на підставі пунктів 1-6, 8-9, 11-14 ч.1 статті 49 Закону; • скасування тимчасового обмеження у праві виїзду особи з України в разі належного виконання нею зобов'язань щодо сплати періодичних платежів.

У постанові зазначаються номер та дата винесення судового рішення про встановлення тимчасового обмеження у праві виїзду за межі України. Постанова затверджується начальником відділу, якому безпосередньо підпорядкований держвиконавець, і протягом трьох робочих днів вона надсилається до Головного центру обробки спеціальної інформації Державної прикордонної служби України.

Цим же наказом з Інструкції вилучається абз.2 пп.3.9.2 розд. III щодо зупинення зведеного виконавчого провадження.

Особливості нотаріального посвідчення довіреності

Правовідношення, в якому одна сторона (представник) зобов'язана або має право вчинити правочин від імені другої сторони, яку вона представляє, називається представництвом. Представництво виникає на підставі договору, закону, акта органу юридичної особи, з інших підстав, передбачених цивільним законодавством. Правочин, вчинений представником, створює, змінює, припиняє цивільні права та обов'язки особи, яку він представляє.

Довіреність та її посвідчення. Ст. 244 Цивільного кодексу України визначає, що представництво, яке ґрунтується на договорі, може здійснюватися за довіреністю. Довіреність – це письмовий документ, який видається однією особою іншій для представництва перед третіми особами. До повноважень нотаріусів та інших осіб, які уповноважені на вчинення нотаріальних дій, належить посвідчення довіреностей, складених від імені однієї або кількох осіб за усним зверненням довірителя. Форма довіреності повинна відповідати формі, в якій, відповідно до закону, має вчинятися правочин.

Не підлягають нотаріальному посвідченню, але можуть посвідчуватися нотаріусом за бажанням заявника довіреності на одержання заробітної плати, стипендій, пенсій, аліментів, інших платежів, поштової кореспонденції (поштових переказів, посилок тощо). Такі довіреності можуть бути посвідчені посадовою особою організації, в якій довіритель працює, навчається, перебуває на стаціонарному лікуванні, або житлово-експлуатаційною організацією за місцем його проживання.

У населених пунктах, де немає нотаріусів, довіреності можуть бути посвідчені уповноваженою на це посадовою особою органу місцевого са-

моврядування. Довіреності, посвідчені зазначеними посадовими особами, прирівнюються до нотаріально посвідчених. При цьому ст. 245 ЦКУ містить застереження: зазначені посадові особи не можуть посвідчувати довіреності на право розпорядження нерухомим майном, на управління та розпорядження корпоративними правами, на користування й розпорядження транспортними засобами. Посвідчення таких довіреностей здійснюється тільки нотаріусом.

Зміст довіреності. У довіреності зазначаються місце і дата її складання (підписання), прізвища, імена, по батькові (повне найменування для юридичної особи), місце проживання (місцезнаходження – для юридичної особи) представника і особи, яку представляють, а в необхідних випадках і посади, які вони займають. У довіреностях на вчинення правочинів щодо розпорядження майном зазначається реєстраційний номер облікової картки платника податків довірителя (податковий номер). У довіреностях, виданих адвокатам, може зазначатися їхній статус і членство в адвокатському об'єднанні (за наявності).

При посвідченні довіреності на ведення справи в суді нотаріус роз'яснює довірителю, що представник вправі вчиняти від його імені як позивача всі про-

цесуальні дії, передбачені ст.ст. 27, 31 ЦПКУ. Обмеження повноважень представника щодо вчинення конкретних процесуальних дій повинні бути обумовленими в довіреності.

У довіреності мають бути чітко визначені юридичні дії, які належить вчинити повіреному. Вони мають бути правомірними, конкретними та здійсненними. Представник може бути уповноважений на вчинення тих лише правочинів, право на вчинення яких має особа, яку він представляє (ст. 238 ЦКУ).

Довіреність на вчинення правочину, який, відповідно до його змісту може бути вчинений лише особисто довірителем, нотаріусом не посвідчується.

Законодавцем визначені певні умови щодо нікчемності довіреності. Наприклад, довіреність на укладання договору дарування, в якій не зазначене прізвище, ім'я, по батькові або повне найменування обдаровуваного, є нікчемною.

Строк дії довіреності. Відповідно до ст. 247 ЦКУ, строк довіреності зазначається у довіреності словами та визначається роками, місяцями, тижнями, днями і не може бути визначений настанням будь-якої події. Довіреність, у якій не зазначена дата її посвідчення, є нікчемною.

Якщо строк довіреності не встановлений, вона зберігає чинність до припинення її дії довірителем.

Обов'язки представника. У відповідності до ст. 240 ЦКУ, представник зобов'язаний вчиняти правочин за наданими йому повноваженнями особисто. Ця стаття ЦКУ передбачає також, що представник може передавати своє повноваження частково або в повному обсязі іншій особі, якщо це передбачено законом або договором між особою, яку представляють, і представником, або

якщо представник змушений до цього з метою охорони інтересів особи, яку представляє.

Довіреність, видана в порядку передоручення, підлягає нотаріальному посвідченню після подання основної довіреності, у якій передбачене право на передоручення.

• При цьому нотаріус роз'яснює положення ст. 240 ЦКУ, якою встановлено, що представник, який передав своє повноваження іншій особі, повинен повідомити про це особу, яку він представляє, та надати їй необхідні відомості про особу, якій передані відповідні повноваження (замісника).

Довіреність в порядку передоручення. Посвідчення довіреності в порядку передоручення має деякі особливості. Не допускається передавання повіреній особі права на наступне передоручення. Довіреність, видана в порядку передоручення, не може містити більше прав, ніж їх передано за основною довіреністю. Строк дії такої довіреності не може перевищувати строк дії основної довіреності, на підставі якої вона видана. На основній довіреності нотаріус робить відмітку про передоручення, а копія основної довіреності долучається до примірника довіреності, що залишається у справах нотаріуса.

Припинення представництва за довіреністю. ЦКУ визначено, що довіреність припиняє дію у разі: • закінчення її строку; • скасування довіреності особою, яка її видала; • відмови представника від вчинення дій, що були визначені довіреністю; • припинення юридичної особи, яка видала довіреність або якій видана довіреність; • смерті особи, яка видала довіреність, оголошення її померлою, визнання її недієздатною або безвісно відсутньою, обмеження її

цивільної дієздатності; • смерті особи, якій видана довіреність, оголошення її померлою, визнання її недієздатною або безвісно відсутньою, обмеження її цивільної дієздатності. З припиненням представництва за довіреністю втрачає чинність передоручення (ст. 248 ЦКУ).

Довіреність, за винятком безвідкличної, або передоручення можуть бути скасовані у будь-який час особою, яка видала довіреність. Відмова від цього права є нікчемною (ст. 249 ЦКУ). Для цього довірителю слід звернутися до нотаріуса із письмовою заявою про скасування довіреності або передоручення. При одержанні такої заяви нотаріус робить відмітку про скасування довіреності на примірнику довіреності, що зберігається у справах нотаріуса і відмітку в реєстрі для реєстрації нотаріальних дій. Після цього нотаріус здійснює реєстрацію скасування довіреності у Єдиному реєстрі довіреностей.

Повідомлення особи, яка видала довіреність, представника, а також відомих їм третіх осіб, для представництва перед якими була видана довіреність, про скасування довіреності, як це передбачене ЦКУ, може бути оформлене нотаріусом шляхом передавання відповідної заяви.

Єдиний реєстр довіреностей. Посвідчені нотаріусом довіреності, а також довіреності, видані в порядку передоручення, і припинення їхньої дії підлягають обов'язковій реєстрації в Єдиному реєстрі довіреностей у порядку, встановленому Положенням про Єдиний реєстр довіреностей, затвердженим наказом Міністерства юстиції України від 28 грудня 2006 року № 111/5.

Інна КОНДРАТЕНКО, головний спеціаліст відділу нотаріату

Договір комерційної концесії: порядок його державної реєстрації

Відповідно до статті 1115 Цивільного кодексу України за договором комерційної концесії одна сторона (правоволоділець) зобов'язується надати другій стороні (користувачеві) за плату право користування відповідно до її вимог комплексом належних цій стороні прав з метою виготовлення та (або) продажу певного виду товару та (або) надання послуг.

Предметом договору комерційної концесії є право на використання об'єктів права інтелектуальної власності (торговельних марок, промислових зразків, винаходів, творів, комерційних таємниць тощо), комерційного досвіду та ділової репутації. Договором комерційної концесії може бути передбачене використання предмета договору із зазначенням або без зазначення території використання щодо певної сфери цивільного обороту. Сторонами в договорі комерційної концесії можуть бути фізична та юридична особи – суб'єкти підприємницької діяльності.

Договір комерційної концесії укладається у письмовій формі. У разі недотримання письмової форми договору концесії такий договір є нікчемним. Договір комерційної концесії підлягає держреєстрації органом, який здійснив держреєстрацію правоволодільца. Якщо правоволоділець зареєстрований в іноземній державі, реєстрація договору комерційної концесії здійснюється органом, який здійснив держреєстрацію користувача.

У відносинах з третіми особами сторони договору комерційної концесії мають право посилалися на договір комерційної концесії лише від моменту його держреєстрації. Процедура держреєстрації договору комерційної концесії визначається Порядком держреєстрації договорів комерційної концесії (субконцесії), затвердженим наказом Міністерства юстиції України від 29 вересня 2014 року № 1601/5.

Документи для держреєстрації договору ко-

мерційної концесії на вибір заявника подаються: особисто заявником; поштовим відправленням з оголошеною цінністю з описом вкладення; в електронній формі через Реєстраційний портал.

Держреєстрація договору комерційної концесії проводиться після держреєстрації (включення) правоволодільца/користувача в (до) Єдиному(го) державному(го) реєстрі(у).

Положенням встановлюються також вимоги до документів, що подаються для держреєстрації договору комерційної концесії. Так, заява подається щодо кожного договору комерційної концесії окремо.

Документи, що подаються для держреєстрації договору комерційної концесії повинні відповідати таким вимогам: 1) заява та договір комерційної концесії повинні бути викладені державною мовою; 2) текст заяви та доданих до неї документів повинен бути написаний розбірливо (машинодруком або від руки друкованими літерами); 3) прізвище, ім'я, по батькові фізичних осіб та їхнє місце проживання, а також найменування юридичних осіб та їхнього місцезнаходження повинні бути написані повністю; 4) документи не повинні містити підчищення або дописки, закреслені слова чи інші виправлення, не обумовлені в них, орфографічні та арифметичні помилки, заповнюватися олівцем, а також містити пошкодження, які не дають змоги однозначно тлумачити їхній зміст; 5) електронні документи повинні бути оформлені

згідно з вимогами законодавства у сфері електронних документів та електронного документообігу, а також електронного цифрового підпису;

6) договір комерційної концесії, що оформлюється у вигляді електронного документа, за-свідчуються електронними цифровими підписами сторін договору. Інші електронні документи за-свідчуються електронним цифровим підписом заявника; 7) відскановані документи, які подаються в електронній формі через Реєстраційний портал, повинні бути придатні для сприйняття їхнього змісту людиною та повинні мати: формат зображення – чорно-біле; роздільну здатність – 150 x 150 точок на дюйм; глибину кольору – 4 біти; формат готового файлу – компресований багатосторінковий TIFF. Документи, які містять більше однієї сторінки, скануються в один файл; 8) документ, що підтверджує повноваження діяти від імені іноземної особи, та документ, що підтверджує право правоволодільца на об'єкт права інтелектуальної власності, виданий компетентним органом іноземної держави, повинні бути легалізовані в установленому законодавством порядку, якщо інше не встановлено міжнародними договорами; 9) у разі подання заяви та доданих до неї документів поштовим відправленням підпис заявника на заяві, копії документа, що підтверджує реєстрацію іноземної особи як суб'єкта підприємницької діяльності в державі її місцезнаходження, копії документа, що підтверджує право правоволодільца на об'єкт права інтелектуальної власності, та копії документа, що посвідчує повноваження представника, засвідчуються нотаріально; 10) судові рішення повинно бути таким, що набрало законної сили; 11) документ, викладений іноземною мовою, має бути перекладений державною мовою із засвідченням вірності перекладу з однієї мови на іншу або підпису перекладача в установленому порядку; 12) якщо заява подається від імені юридичної особи, підпис її уповноваженого представника скріплюється печаткою.

Заявник забезпечує відповідність електронних копій оригіналів документів, які подаються для проведення державної реєстрації договору

комерційної концесії, оригіналам таких документів у паперовій формі.

Для держреєстрації договору комерційної концесії подаються такі документи:

• заява згідно з додатком 1 до цього Порядку; • договір комерційної концесії; • копія документа, що підтверджує реєстрацію іноземної особи як суб'єкта підприємницької діяльності в державі її місцезнаходження (витяг із торговельного, банківського, судового реєстру тощо), – у разі, якщо одна зі сторін договору зареєстрована як суб'єкт підприємницької діяльності в іноземній державі; • копія документа, що підтверджує право правоволодільца на об'єкт права інтелектуальної власності; • копія документа, що підтверджує повноваження представника, – у разі подання документів уповноваженим представником.

Заявник під час особистого подання документів пред'являє: • документ, що посвідчує його особу; • документ, що підтверджує реєстрацію іноземної особи як суб'єкта підприємницької діяльності в державі її місцезнаходження (витяг із торговельного, банківського, судового реєстру тощо), – у разі, якщо одна зі сторін договору комерційної концесії зареєстрована як суб'єкт підприємницької діяльності в іноземній державі; • документ, що підтверджує повноваження представника, – у разі подання документів уповноваженим представником; документ, що підтверджує право правоволодільца на об'єкт права інтелектуальної власності, – у разі реєстрації договору комерційної концесії.

Документом, що посвідчує особу, є паспорт громадянина України, посвідка на проживання особи, яка мешкає в Україні, національний, дипломатичний чи службовий паспорт іноземця або документ, що його заміняє.

Вікторія РОСКРУТ, завідувач сектору державної реєстрації юридичних осіб, легалізації об'єднань громадян та державної реєстрації друкованих засобів масової інформації реєстраційної служби Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Дещо про військову підготовку та військово-патріотичне виховання молоді

Указом Президента України від 25 жовтня 2002 року N 948/2002 схвалено Концепцію допризовної підготовки і військово-патріотичного виховання молоді.

Допризовна підготовка

Згідно з Концепцією, головними завданнями допризовної підготовки є: •ознайомлення молоді з основними положеннями Конституції України, ЗУ «Про оборону України», «Про військовий обов'язок і військову службу», інших нормативно-правових актів з питань оборони, військового будівництва та проходження військової служби; •усвідомлення молоддю свого обов'язку із захисту суверенітету й територіальної цілісності України; •набуття знань про функції ЗСУ та інших військових формувань, їхні характерні особливості; •засвоєння основ військової справи, цивільної оборони і медико-санітарної підготовки; •здійснення психологічної підготовки до військової служби.

1.Вивчення історії українського війська. Призначення, організаційна структура, озброєння і тактика ведення бойових дій (визначні битви) війська княжих часів, козацького війська, військових формувань у боротьбі за національну державність у 1917-1920 роках, у тому числі українських січових стрільців, армії УНР, Радянської Армії, ЗСУ та інших військових формувань. Формування ідеалу людини-патріота, захисника Вітчизни на прикладах героїчної боротьби українського народу за незалежність.

2.Ознайомлення із законодавством з військових питань. Положення Конституції України, ЗУ «Про оборону України», «Про Збройні Сили України», «Про Державну прикордонну службу України», «Про військовий обов'язок і військову службу», «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», статuti ЗСУ, Положення про проходження військової служби, зокрема права, обов'язки й

відповідальність громадян за порушення законодавства про загальний військовий обов'язок і військову службу. Формуються правильні уявлення про походження Військової присяги і бойового прапора, військових відзнак і символіки України, про зміст, значення та порядок складання Військової присяги. Розкриваються відмінності між військовою та альтернативною (невійськовою) службою.

3.Ознайомлення зі структурою та завданнями ЗСУ та інших військових формувань. Призначення, структура і завдання ЗСУ та інших військових формувань, видів ЗСУ, напрями їхнього реформування та розвитку, основні види озброєння та військової техніки, професії, які використовуються у військах. Вивчаються наявні в Україні системи військової підготовки та організації внутрішньої і вартової служби, повсякденної життєдіяльності військ. Ознайомлення з основними нормами речового, продовольчого та грошового забезпечення військовослужбовців.

4.Вивчення основ Цивільної оборони України. З урахуванням знань та вміннь, набутих під час засвоєння програми «Безпека життєдіяльності людини» вивчаються основи Цивільної оборони України, зокрема способи і засоби захисту населення від наслідків аварій, катастроф, стихійного лиха і сучасних засобів ураження, вражальної дії основних небезпечних хімічних речовин, які використовуються у промисловості та сільському господарстві, порядок оповіщення населення про заходи цивільної оборони, основи рятувальних та інших невідкладних робіт під час ліквідації наслідків аварій, катастроф, стихійного лиха; •організуються навчання із здійснення на практиці заходів захисту населення під

час надзвичайних ситуацій техногенного, природного і воєнного характеру, роботи з приладами радіаційної хімічної розвідки та дозиметричного контролю, дій у складі поста радіаційного і хімічного спостереження; •проводиться ознайомлення з основами здійснення заходів щодо евакуації населення, організації захисту тварин і рослин, проведення дезактиваційних, дегазаційних, дезінфекційних робіт, часткової та повної санітарної обробки людей, з уражальними чинниками в разі застосування зброї масового ураження.

5.Набуття практичних навичок з основ військової справи, у тому числі з вогневої, тактичної, прикладної фізичної та медико-санітарної підготовки.

Вогнева підготовка: правила безпеки при поводженні зі зброєю, призначення, бойові властивості і принцип роботи сучасної стрілецької зброї, ручних осколкових гранат. Для виконання вправ з практичних стрільб з малокаліберної (пневматичної) гвинтівки і автомата використовуються тири та стрільбища навчальних закладів, базових навчальних закладів і центрів допризовної підготовки у районах (містах), навчальних закладів ТСОУ, військових частин і вищих військових навчальних закладів ЗСУ та інших військових формувань, а в разі розташування навчальних закладів на великій відстані від військових частин – органів внутрішніх справ.

Тактична підготовка знання про характеристики загальновійськового бою, види вогню і маневру, організацію механізованого відділення у військах, основи топографії, навчити застосовувати способи пересування на полі бою, обирати та обладнувати вогневу позицію, вести спостереження в заданому секторі, визначати розташування цілей відносно орієнтирів, застосовувати ручні гранати.

Прикладна фізична підготовка спрямовується на розвиток сили, витривалості, швидкості, спритності, сміливості, координації рухів. Молодь за-

лучається до регулярних занять фізичною культурою і спортом, у тому числі прикладними видами спорту, набуває навичок подолання перешкод, здійснення марш-кидків, метання гранат, бігу на лижах, гімнастики, рукопашного бою тощо.

Медико-санітарна підготовка: способи визначення причин припинення серцевої діяльності і дихання, навичок правильного користування шприц-тюбиком, накладання стерильної пов'язки на голову, передпліччя, ліктьовий і плечовий суглоби, шини з підручного матеріалу при переломах кісток, проведення штучної вентиляції легенів і непрямого масажу серця.

6.Психологічна підготовка спрямовується на формування у молоді людини психологічної готовності до діяльності у складі військового колективу в умовах проходження військової служби, а також до дій в екстремальних ситуаціях.

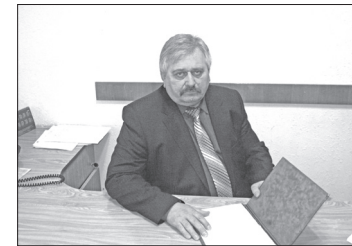
Військово-патріотичне виховання молоді

Завданнями військово-патріотичного виховання молоді є: •формування почуття патріотизму, любові до свого народу, його історії, культурних та історичних цінностей; •виховання громадянських почуттів і свідомості, поваги до Конституції і законів України, соціальної активності та відповідальності за доручені державні та громадські справи; •формування здатності до аналізу зовнішньої та внутрішньополітичної обстановки, вміння на цій основі самостійно адекватно оцінювати події, що відбуваються у державі і світі, свою роль та місце в цих подіях, а також у підтриманні належної обороноздатності країни; •створення нормативно-правової бази та комплексу заходів щодо виховання патріотичних почуттів і свідомості громадян України; •формування прагнення до оволодіння військовими знаннями, відповідного рівня фізичної підготовки та витривалості; •підвищення престижу військової служби, військова професійна орієнтація молоді, формування і розвиток мотивації, спрямованої

на підготовку до захисту Української держави і служби в ЗСУ та інших військових формуваннях, здійснення конкурсного відбору кандидатів для вступу у вищі військові навчальні заклади і проходження військової служби за контрактом; •створення системи військово-патріотичного виховання.

Військово-патріотичне виховання молоді здійснюється за такими **напрямами**:

•**державний** – базується на забезпеченні державою системи військово-патріотичного виховання; •**соціальний** – ґрунтується на вивченні норм моралі, їх дотриманні, орієнтований на усвідомлення пріоритету загальнолюдських цінностей та інтересів, виховання шанобливого ставлення до культури, історії, мови, звичаїв і традицій українського народу; •**військовий** – передбачає вивчення військової історії України, переможних битв українського війська, основних зразків техніки і озброєння ЗСУ, набуття початкових навичок користування ними, підвищення фізичної загартованості в інтересах підготовки до захисту Вітчизни; •**психолого-педагогічний** – ґрунтується на вивченні психологічних особливостей молоді, урахуванні їх у процесі підготовки юнаків до військової служби, проведенні методичної роботи з узагальнення та поширення передового досвіду військово-патріотичного виховання, вдосконаленні форм і напрямів цієї діяльності; •**правовий** – передбачає формування глибоких правових знань, прищеплення високої правової культури.

Мірча БЕЖЕНАР, заступник начальника Головного управління юстиції у Чернівецькій області

1 стор.

Про Закон України «Про очищення влади»

16 жовтня 2014 року набув чинності ЗУ «Про очищення влади» від 16.09.2014 № 1682.

час мобілізації; •професійних суддів; •начальницький склад органів внутрішніх справ; •посадових та службових осіб органів прокуратури України, Служби безпеки України, Служби зовнішньої розвідки України, Управління державної охорони України, Національного банку України; •керівників державних, у тому числі казенних, підприємств оборонно-промислового комплексу, а також державних підприємств, які належать до сфери управління суб'єкта надання адміністративних послуг – подають керівнику відповідного органу, до повноважень якого належить звільнення з посади особи, стосовно якої здійснюється перевірка, власноручно написану заяву, у якій повідомляють про те, що до них застосовуються заборони, визначені ч.3 або 4 ст.1 цього Закону, або повідомляють про те, що до них не застосовуються відповідні заборони, та про згоду на проходження перевірки, згоду на оприлюднення відомостей щодо них, відповідно до цього Закону.

Організація проведення перевірки професійних суддів покладається на голову суду, в якому працює суддя. Організація проведення перевірки членів Вищої ради юстиції, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Центральної виборчої комісії, Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення покладається на керівника органу, в якому працює особа.

Заява подається не пізніше ніж на 10-й день від дня початку проведення перевірки у відповідному органі, на підприємстві згідно з планом проведення перевірок. Неподання заяви у визначений строк є підставою для звільнення особи із займаної посади не пізніш як на 3-й день після спливу строку на по-

дання заяви та застосування до особи заборони, передбаченої ч.3 ст.1 цього Закону. Подання заяви, у якій особа повідомляє про те, що до неї застосовується заборона, зазначена у ч.3 ст.1 цього Закону, є підставою для звільнення особи із займаної посади не пізніш як на 3-й день після подання такої заяви та застосування до неї відповідної заборони.

Перевірки підлягають: •достовірність вказаних у заяві відомостей щодо незастосування заборон, передбачених ч.3 або 4 ст.1 цього Закону; •достовірність відомостей щодо наявності майна (майнових прав) та відповідність вартості майна (майнових прав), вказаного (вказаних) у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, поданій особою за минулий рік за формою, що встановлена Законом України «Про засади запобігання і протидії корупції», набутого (набутих) за час перебування на посадах, визначених у п.п.1-10 ч.1 ст.2 цього Закону, доходам, отриманим із законних джерел.

Не можуть обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація), протягом п'яти років від дня набрання чинності відповідним рішенням суду особи, зазначені у ч.3, 5-7 ст.3 цього Закону, про що зазначено в ч.4 ст.1 Закону.

Заборона, передбачена ч.3 або 4 ст.1 Закону, може застосовуватися до особи лише один раз.

Застосування до особи заборони, передбаченої ч.3 ст.1, не є підставою для відмови від застосування до неї заборони, передбаченої ч.4 статті, за наявності підстав та у порядку, визначених цим Законом.

Заборона, передбачена ч.3 або 4 цієї статті, не

застосовується до осіб, зазначених у ч.2-4 ст.3 цього Закону, які визнані учасниками бойових дій під час проведення антитерористичної операції на сході України у встановленому законодавством порядку.

Рішення, дії чи бездіяльність суб'єктів владних повноважень при виконанні цього Закону оскаржуються в судовому порядку.

П.2 Прикінцевих та перехідних положень Закону встановлено, що впродовж 10 днів від дня набрання чинності цим Законом керівник органу (орган), до повноважень якого належить звільнення та/або ініціювання звільнення з посади осіб, до яких застосовується заборона, зазначена в ч.3 ст.1 цього Закону, на основі критеріїв, визначених ч.1 ст.3 цього Закону, на підставі відомостей, наявних в особових справах цих осіб: 1) звільняє цих осіб з посад або надсилає керівнику органу (органу), до повноважень якого належить звільнення з посади таких осіб, відповідні документи для їхнього звільнення не пізніше ніж на 10-й робочий день від дня отримання таких документів; 2) інформує Міністерство юстиції України про їхнє звільнення з посад і надає відповідні відомості про застосування до таких осіб заборони, передбаченої ч.3 ст.1 цього Закону, для їхнього оприлюднення на офіційному веб-сайті Міністерства юстиції України та внесення до Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення ЗУ «Про очищення влади», у порядку та строки, визначені цим Законом.

16 жовтня 2014 року Наказом Міністерства юстиції України №1704/5 затверджене Положення про Єдиний державний реєстр осіб, щодо яких застосовано положення ЗУ «Про очищення влади», яким ви-

значений порядок формування та ведення Єдиного державного реєстру осіб, щодо яких застосовано положення ЗУ «Про очищення влади», а також надання відомостей з нього.

Право доступу до інформації, яка міститься в Реєстрі, мають Держателі (Мін'юст України) через Департамент кадрової роботи та державної служби, головні управління юстиції Міністерства юстиції України в АР Крим, в областях, містах Києві та Севастополі через фахівців з питань ведення Реєстру.

План проведення перевірок відповідно до Закону України «Про очищення влади», затверджений розпорядженням Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року №1025-р. При цьому, на керівника органу або голову суду відповідно до частини 4 статті 5 Закону України «Про очищення влади» покладається обов'язок визначення дати початку проведення перевірки у відповідному органі або суді з урахуванням строків, установлених зазначеним Законом, та необхідності завершення проведення перевірки в межах строків, установлених цим планом.

Постановою Кабінету Міністрів України від 16 жовтня 2014 року № 563 «Деякі питання реалізації Закону України «Про очищення влади» затверджено Порядок проведення перевірки достовірності відомостей щодо застосування заборон, передбачених частинами 3 і 4 статті 1 Закону України «Про очищення влади» та Перелік органів, що проводять перевірку достовірності відомостей щодо застосування заборон, передбачених частинами 3 і 4 статті 1 Закону України «Про очищення влади».

Ірина НІМІЖАН, начальник відділу реєстрації нормативно-правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції у Чернівецькій області

У Головному управлінні юстиції у Чернівецькій області відбулося засідання колегії управління

З листопада 2014 року в Головному управлінні юстиції у Чернівецькій області відбулося засідання колегії управління за участі керівництва Головного управління юстиції та його структурних підрозділів. На колегії, поряд з іншими, розглянуте питання державної реєстрації нормативно-правових актів і прийняті конкретні рішення.

Триває передплата на газету Головного управління юстиції у Чернівецькій області та Чернівецької обласної організації Союзу юристів України «Новини від юстиції»

На шпальтах нашої газети Ви знайдете роз'яснення порядку вирішення правових колізій, у які потрапляють пересічні громадяни. Вас ознайомлять з новачками в законодавстві. Ви стежитимете за дотриманням прав і свобод людини на Буковині.

Практикуючих юристів запрошують ділитися в «Новинах від юстиції» власним досвідом.

Передплатний індекс - 68332.

КОНСУЛЬТУЄ ГРОМАДСЬКА ПРИЙМАЛЬНЯ

Я збудував гараж, але жодних документів чи дозволу на будівництво в мене немає. Чи є в мене право власності на цю забудівлю?

А.Полянський, м. Чернівці

Відповідно до ст. 376 Цивільного Кодексу України, житловий будинок, будівля, споруда, інше нерухоме майно вважаються **самочинним будівництвом**, якщо вони збудовані або будуються на земельній ділянці, що не була відведена для цієї мети, або без належного дозволу чи належно затвердженого проекту, або з істотними порушеннями будівельних норм і правил.

Особа, яка здійснила або здійснює самочинне будівництво нерухомого майна, не набуває права власності на нього.

Право власності на самочинно збудоване нерухоме майно може бути за рішенням суду визнане за особою, яка здійснила самочинне будівництво на земельній ділянці, що не була їй відведена для цієї мети, за умови надання земельної ділянки у встановленому порядку особі під уже збудоване нерухоме майно. Якщо власник (користувач) земельної ділянки заперечує проти визнання права власності на нерухоме майно за особою, яка здійснила (здійснює) самочинне будівництво на його земельній ділянці, або якщо це порушує права інших осіб, майно підлягає знесенню особою, яка здійснила (здійснює) самочинне будівництво, або за її рахунок. На вимогу власника (користувача) земельної ділянки суд може визнати за ним право власності на нерухоме майно, яке самочинно збудоване на ній, якщо це не порушує права інших осіб.

Особа, яка здійснила самочинне будівництво, має право на відшкодування витрат на будівництво, якщо право власності на нерухоме майно визнано за власником (користувачем) земельної ділянки, на якій воно розміщене.

У разі істотного відхилення від проекту, що суперечить суспільним інтересам або порушує права інших осіб, істотного порушення будівельних норм і правил суд за позовом відповідного органу державної влади або органу місцевого самоврядування може постановити рішення, яким зобов'язати особу, яка здійснила (здійснює) будівництво, провести відповідну перебудову. Якщо проведення такої перебудови є неможливим або особа, яка здійснила (здійснює) будівництво, відмовляється від її проведення, таке нерухоме майно за рішенням суду підлягає знесенню за рахунок особи, яка здійснила (здійснює) будівництво.

Особа, яка здійснила (здійснює) самочинне будівництво, зобов'язана відшкодувати витрати, пов'язані з приведенням земельної ділянки до попереднього стану.

Тетяна НІКОЛАЄВИЧ, провідний спеціаліст відділу реєстрації нормативно-правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції у Чернівецькій області

УТОЧНЕННЯ

Через технічну помилку в №20(53) газети «Новини від юстиції» від 30.10.2014 року оголошення Головного управління юстиції у Чернівецькій області в частині заміщення вакантної посади

головного спеціаліста відділу державної реєстрації актів цивільного стану реєстраційної служби Чернівецького міського управління юстиції

слід доповнити словами: **(за строковим трудовим договором на період перебування основного працівника у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку).**

Виїзні прийоми на Кіцманщині та Заставнівщині

У відповідності до наказу Головного управління юстиції у Чернівецькій області «Про організацію виїзних прийомів громадян у Головному управлінні юстиції у Чернівецькій області», 29 жовтня 2014 року начальник реєстраційної служби Головного управління юстиції у Чернівецькій області Олена Олександрівна Зімніцька провела виїзні прийоми громадян у реєстраційних службах

Кіцманського та Заставнівського районних управлінь юстиції.

Від 10-ої до 13-ої години для вирішення проблемних питань та отримання фахових правових консультацій на виїзний прийом зверталися мешканці Кіцманщини у приміщенні реєстраційної служби Кіцманського районного управління юстиції за адресою: м. Кіцмань, вул. Незалежності, буд. 55.

Відвідувачів цікавили переважно питання порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно.

Олена Зімніцька провела також робочу зустріч з начальником Центру надання адміністративних послуг при Кіцманській районній державній адміністрації Галиною Деонізівною Скоропад і головним спеціалістом Кіцманської міської ради Горшеніною Ганною Василівною. Під час зазначеного заходу були обговорені питання взаємодії та співпраці.

Того ж дня Олена Олександрівна Зімніцька провела виїзний прийом і перевірила організацію роботи реєстраційної служби Заставнівського районного управління юстиції, стан ведення роз'яснювально-консультативної роботи. Вона відзначила відсутність черг у РС Заставнівського РУЮ як показник належної організації прийому громадян.

Громадянам, які звернулися на прийом, роз'яснені норми чинного законодавства України та надано правову допомогу. Всі громадяни отримали ґрунтовні відповіді на питання, що їх цікавили.

«Захист прав переселенців»

Методичний порадиш із такою назвою випущено у Головному управлінні юстиції у Чернівецькій області. На сторінках збірника поетапно розповідається, яку допомогу можуть отримати вимушені переселенці з Криму та зони проведення АТО, куди звертатися цим громадянам за отриманням допомоги. Детально з методичним збірником можна ознайомитися на сайті Головного управління юстиції у Чернівецькій області <http://minjust.cv.ua/>

Чи може неповнолітня особа нести особисту відповідальність за порушення договору, укладеного нею самостійно, відповідно до закону?

Неповнолітня особа несе відповідальність за шкоду, завдану нею іншій особі, відповідно до статті 1179 ЦКУ, а саме: неповнолітня особа (у віці від 14 до 18 років) відповідає за завдану нею шкоду самостійно на загальних підставах. У разі відсутності у неповнолітньої особи майна, достатнього для відшкодування завданої нею шкоди, ця шкода відшкодовується в частці, якої не вистачає, або в повному обсязі її батьками (усиновлювачами) або піклувальником, якщо вони не доведуть, що

шкоди було завдано не з їхньої вини. Якщо неповнолітня особа перебувала у закладі, який за законом здійснює щодо неї функції піклувальника, цей заклад зобов'язаний відшкодувати шкоду в частці, якої не вистачає, або в повному обсязі, якщо він не доведе, що шкоди було завдано не з його вини. Обов'язок батьків (усиновлювачів), піклувальника, закладу, який за законом здійснює щодо неповнолітньої особи функції піклувальника, відшкодувати шкоду припиняється після до-

сягнення особою, яка завдала шкоди, повноліття або коли вона до досягнення повноліття стане власником майна, достатнього для відшкодування шкоди.

Ірина ФОКШЕК, головний спеціаліст відділу державної реєстрації нормативно-правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції у Чернівецькій області

Вітаємо з Днем народження

працівників Головного управління юстиції в Чернівецькій області, його територіальних органів та підлеглих установ, які народилися у листопаді!

Автори публікацій несуть відповідальність за точність наведених фактів, цитат, цифрових даних. Редакція може публікувати матеріали, не поділяючи думки автора. Рукописи не рецензуються. Посилання на газету «Новини від юстиції» обов'язкове.

«Новини від юстиції»
свідцтво про реєстрацію
ЧЦ №466-146пр від 27.08.2012р

Адреса редакції:
м. Чернівці,
вул.Грушевського, 1, каб.411.

Редакційна колегія:
М.Д. Беженар, В.В.Рендюк,
Ю.Т. Мінтенко

Редактор — Лариса Хомич.
Комп'ютерна верстка — Юрій Бучко.

Надруковано в типографії
ПП Мартиненко В.П.
м.Чернівці, вул. Радіщева, 10.

Засновник - Головне управління
юстиції в Чернівецькій області
та ЧОО Союзу юристів України

Тираж 400
замовлення №
№21 13 листопада 2014 року
Передплатний індекс: 68332